

NAŠA SKUPNOST

IZDAJA ZA SLOVENIJO

LETO III STEV. 4

BEOGRAD

24. februara 1957

Izhaja dvakrat mesečno,
vsako drugo soboto

CENA 10 DINARJEV
LETNA NAROČNINA 250 DIN

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

AKTUALNA TEMA

PRODUKTIVNOST

O problemu delovne storilnosti veliko razpravljamo, posebno v zadnjem času. Rešitve, ki jih predlagajo, so večinoma na liniji splošnih gibanj in smotrov socialistične graditve v naši državi.

Nekaj jasno opazamo: kolikor bolj se pri naših državljanih utrjuje spoznanje, da lahko delovni ljudje izboljšajo tako svoj položaj kakor splošni standard predvsem z lastnimi napor, toliko bolj so razpravljanja o produktivnosti določnejša, stvarnejša in perspektivnejša.

V tej smeri smo pri nas nedvomno že dosegli pomembne rezultate. Toda je še veliko problemov, ki čakajo na rešitev. Ta rešitev zahteva i potrpežljivost i vztrajnost, ker gre za zelo kompleksne probleme, činitelji pa, ki vlečejo nazaj — splošna zaostalost, stare navade, nestrokovnost kadrov kakor tudi posledice podedovanih odnosov — so izredno odporni.

Naša slabost je, da že pridobljene izkušnje premalo izmenjujemo. Ne bojujemo se sistematično in dovolj organizirano za uveljavitev vseh oblik sodelovanja v medsebojni izmenjavi izkušenj za pospeševanje napredka delovne produktivnosti, od ekonomske, politične in strokovne vzgoje delavcev in delovnih kolektivov, pospeševanja birojev za produktivnost in drugih ukrepov do odpravljanja težav v gospodarskem planiranju.

Zato je treba pozdraviti in podpreti pobude, da postavijo naši delovni kolektivi med pripravi za kongres delavskih svetov v središče svoje pozornosti prav napore za povečanje produktivnosti.

T. S.

MARIJAN BRECELJ:

POSPEŠEVANJE NAPREDKA tržišča s kmetijskimi pridelki

V splošnih prizadevanjih za nadaljnjo ureditev in napredek gospodarstva pripada pomembno mesto problemu pospeševanja napredka tržišča, posebno pa tržišča s kmetijskimi pridelki.

Pri tem tako pomembnem kakor tudi zapletenem problemu se kaže potreba, da razčistimo vrsto zelo važnih stvari ne samo teoretično, temveč tudi praktično. Med drugim se zastavlja tudi vprašanje, ali ni pri nas še vedno kakšnih administrativnih vplivov, ki na tem področju negativno delujejo. Nadalje, ali ni, in v kakšni meri določenih pojavov monopolizma bodisi na strani gospodarskih organizacij, bodisi, da prihaja do njih zaradi politike posameznih lokalnih organov oblasti. Tak monopolizem zožuje kmetijsko tržišče, ponekod pa ga celo tudi zapira, povzročajoč tako umetne razlike v ceni bodisi na škodo proizvajalca bodisi na škodo potrošnika.

Dejstvo je, da imamo take pojave in da ne izvirajo samo iz nekih še neizpopolnjenih prvin v gospodarskem mehanizmu,

temveč da se pojavljajo tudi kot praksa, ki včasih krši celo veljavne predpise, vsekakor pa je v nasprotju s težnjami gospodarske stabilizacije.

V zadnjem času smo uveljavili že vrsto ukrepov, ki pomenijo sprostitev kmetijskega tržišča tako glede režima cen kakor tudi glede organizacije odkupa kmetijskih pridelkov. Tako je bil jeseni leta 1956 uveden skoro popolnoma prost režim v prometu z žitom. Ustvarjene so bile bolj vzpodbudne osnove za kontrahiranje, dogovarjanje cen za osnovne živilske izdelke je bilo ukinjeno, režim cen industrijskih rastlin je bil znatno sproščen, uvoz živil je bil organizacijsko postavljen na širšo bazo, v kratkem bo uveden nov način razdelitve dohodka v trgovini itd. To pomeni, da je treba iti naprej tako v izpopolnjevanju vsega ekonomskega sistema kakor tudi po čimbolj svobodnem tržišču kmetijskih pridelkov zagotoviti čim večjo vzpodbudo za proizvodnjo in čim obsežnejši odkup kmetijskega blaga.

ZAŠČITA PROIZVAJALCEV I V PROIZVODNJI I V PROMETU

Vsekakor so široke možnosti za popolnoma samostojno iniciativo gospodarskih organizacij, njihovih zborskih in združenj, predvsem pa ljudskih odborov na področju ureditve tržišča, da bi čimprej dosegli čim večje rezultate. Točno je, da so še nekateri predpisi, ki dopuščajo možnosti škodljivega administrativnega vpliva na to področje. Predvsem pa je napačno, da obstajajo težnje, ki gredo za tem, da bi s popolnoma administrativnimi ukrepi zaščitili trgovino nasproti proizvajalcu, in to baje zaradi zaščite potrošnikov. Če želimo razviti in normalizirati trgovino in če želimo potrošniku dobro — tedaj mora biti naša politika usmerjena k zaščiti proizvajalca. Tu razumemo zaščito tako v proizvodnji kakor tudi v prometu. Ne bomo pogrešili, če bomo v tem okviru razvili vso iniciativo. Naj pokažemo samo na nekatere izmed aktualnih nalog.

Da bi v praksi dejansko omogočili svobodo v prodaji kmetijskih pridelkov, moramo ustvariti realne pogoje, da bi mogli zasebni kmetijski proizvajalci, zadruga,

kmetijska posestva, ekonomije, kmetijske zadruga pod enakimi pogoji svobodno prihajati na tržišče. To je načelo, ki neposredno izhaja iz značaja blagovne proizvodnje, nespoštovanje tega načela pa lahko v skrajni liniji samo negativno vpliva na proizvodnjo.

Omogočiti v naših konkretnih pogojih svobodno tržišče kmetijskim proizvajalcem pomeni ustvariti tak mehanizem v blagovnem prometu, da lahko proizvod v čim večjem obsegu, po čim krajši poti in na najbolj ekonomični način preide od proizvajalca do potrošnika. Tu je kot bistveni činitelj v tem mehanizmu kmetijska zadruga. Poudariti moramo, da so rezultati v minulem letu pozitivni in da kažejo na veliki pomen zadrug v odkupu kmetijskih pridelkov. Da bi pa mogla zadruga čim bolj in čim učinkoviteje opravljati to svojo funkcijo tako za proizvajalca kakor tudi za tržišče, mora v vsakem primeru ostati proizvajalna organizacija. Z drugimi besedami, kmetijska za-

(Nadaljevanje na 2. strani)